

זהלכתא בנחמנ

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליק מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמוען דוב זצ"ל
והנהיגו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספח"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ו' ח"א - "ויאמר ה' אל משה קרא את יהושע וגו'" (דברים ל"א) ~

יז. רבנו הק' זי"ע ועב"א שעיקר התשובה היא - ע"י ששומע בזיונו ושותק, מה כותב רבינו הק' שנעשה ע"י הדמימה והשתיקה?

וע"י הדמימה והשתיקה נעשה בחי' "חיריק" כמובא בתיקונים (בהקדמה דף ז') "ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר" (שמות כ"ד) - דא חיריק - וזה בחי' (ישעיה ס"ו) "והארץ הדום רגלי" - הדום זה בחי' דמימה.
יח. מה רבנו הק' מקשר לזה צורת נקודת האלף?

וזה בחי' הנקודה התחתונה של תמונת א, ונקודה העליונה שעל האלף, זה בחי' כתר בחי' (יחזקאל א') "וממזל לרקיע אשר על ראשם אבן ספיר דמות כסא", דמתכסא לעילא מוא"ו שבאלף, דמתקריא רקיע (שם בתיקונים) והנקודה היא כסא דמתכסא, כמו שכתוב (חגיגה י"ג) "במפלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור" - וזה בחי' "כבוד אלקים הסתר דבר" בחי' כתר - והוא"ו שבתוך האלף - הוא רקיע שמים אש ומים בחי' הבושה שנשתמה פניו לכמה גוונים - וזה בחי' "רקיע" כלליות הגוונים.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועב"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועב"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק ר' מאיר שפירא זי"ע ועב"א - אב"ד לובלין

"ידועה היא התקשרותו המיוחדת של הרב הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל לחסידי ברסלב, ואמר פעם בבדיחות: "הם חסידים ללא רבי, ואני רבי ללא חסידים". מרכזם של חסידי ברסלב נעשתה העיר לובלין, ובניין הישיבה נהפך לבית מדרשם בימים הנוראים, היכן שהרב השתתף עמם בתפילתם - הימנה שאב נחת רוח עילאית, ועל כך אמר: אף על פי שעל רב העיר לובלין להתפלל בימים הנוראים בבית הכנסת של המהרש"ל - אסכים אפילו לחתום על כתב פיטורין מהרבנות, ולא לאבד את התפילה עם חסידי ברסלב"
(מספר "רבי מאיר שפירא - במשנה באומר ובמעש")

עוד מובא בספר זה: "נטיה מיוחדת היתה להרב לחסידות ברסלב, וחיבה מיוחדת הגה לנאמניה טעם מיוחד הרגיש בניגוני ברסלב, ניגוני דביקות, אותם שר תכופות".
בליל ב' דר"ה תרצ"ד - האחרון לימי חייו, באמצע הריקוד יצא לרקוד במיוחד עם רבי בן ציון אפטער זצ"ל בהתרגשות גדולה.
פעם אחת בליל ר"ה באמצע התפילה נתרגש מאוד מההתעוררות שהיתה שם, וצעק בקולו: "גיוואלד, דער 'ליקוטי מוהר"ן' אליין דאווינט!" [אהה, ה'ליקוטי מוהר"ן' בעצמו מתפלל...].
הגאון רבי מאיר שפירא הראה פעם לאחד מגדולי חסידי ברסלב, שהגיעו לו כמה מכתבים לאחר ראש השנה בתרעומת על הדבר שמוסר את היכל ישיבתו לחסידי ברסלב להתפלל שם, וקרע הגאון את המכתבים לגזרים נגד עניו.

יב. מה נעשה ע"י ששומע בזיונו ושותק?

ונעשה עי"ז אדם לשבת על הכסא - כמו שכתוב "ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה" - כי לית "אדם" לבא אל"ף (תיקו"ז שם) - וזה אותיות "אדם" אל"ף דם" - היינו ע"י דם לה' נעשה אלף ונעשה "אדם" לשבת על הכסא כי הוא"ו שבתוך האלף הוא רקיע כלליות הגוונים - היינו הבושה כנ"ל, והנקודה התחתונה היא השתיקה והדמימה כמ"ש "והארץ הדם רגלי" - וזה בחי' חיריק בחי' "ותחת רגליו" - והנקודה העליונה הוא "כסא" דמתכסא בחי' תשובה - בחי' "כבוד אלקים הסתר דבר" בחי' "במכוסה ממך אל תחקור" - בחי' "וממעל לרקיע דמות כסא" וכו' - ונעשה אדם לשבת על הכסא בחי' "כמראה אדם עליו מלמעלה".

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד צ"ב)

הרבי מסביר לנו שכל יהודי ויהודי ישמע בזיונו ידום וישתוק, איך אדם יכול באמת לשתוק? אם אני אוהב כל יהודי בלב ונפש איך אני יכול לדבר על דבר שאני אוהב אותו?

יש סיפור ידוע, שמעתי את זה עוד בוולוז'ין, שחסיד נפגש עם ליטאי ואז למדו הלכות לשון הרע בחפץ חיים, אצל החסידים זה עוד לא התקבל אז, אמר החסיד זה דומה לשני אנשים שלכל אחד יש כלב, אחד שם על הכלב מחסום וכל הזמן הכלב הולך עם מחסום, ואז אם רגע אחד ירד המחסום הוא יאכל וינשך. ויש אחד שמלמד את הכלב לא לנשוק, להיות כלב טוב, לא לנבוח על השני.

החסידים מלמדים אותם לאהוב כל יהודי, החסידות מלמדת לאהוב כל יהודי בלב ונפש. והאדם שאתה אוהב אותו אתה כבר לא יכול לדבר עליו.

אז נמצא שהעבודה היא להתחיל לאהוב כל יהודי, לראות איך לאהוב יהודי בלב ונפש. לראות רק את הטוב בכל יהודי, ולהאמין שכל יהודי מחר עושה תשובה, ומחר הוא כבר יהיה טוב. ואפילו עם עוד לא הכי טוב אז מחר יפתח לו העינים.

הרבי מסיים את התורה שאדם ישמע בזיונו ידום וישתוק, איך אדם יכול לשמוע בזיונו, איך הוא יכול לשמוע? איך הוא יכול להתאפק? אם הוא יאהב את השני בלב ונפש, אדם לא ידבר על הבן שלו, ולא יריב איתו. זה הרי הבן שלו. כל יהודי אני יאהב כמו הבן שלי אני לא יכול לדבר עליו.

שמבזים אדם זה בחינת כתר, סיג לחכמה שתיקה זה הכתר. אז אנחנו דנים לכף זכות ובזה גופא נעשה הכתר. הרבי מביא שכתוב במדרש שאדם עושה כתר למלך הוא אומר לו כל יהלום שתמצא תכניס בו. ישראל זה כתר, לא שכל ישראל זה יהלום בכתר, אלא כל ישראל הוא כתר. זה ששים רבוא כתרים! תכניס בכתר את כל היהלומים שאתה מוצא. כל ישראל הוא כתר בפני עצמו, הוא כתר מסוג חדש, וכל כתר זה שזה כמה שיותר יהלומים. כל יהלום שאתה מוצא בכל יהודי אז אתה משבץ הכתר בעוד יהלומים.

החסידות מלמדת אותנו לאהוב את השני כזו אהבת נפש, שלהיפך, אני לא שם לב למה שהוא מדבר. זה כמו הבן שלי, מה אכפת לי מה שהוא דיבר עליו, הוא הבן שלי.

וזה גם בתורה י"ז שרבנו מסביר לנו אצל הקב"ה כל יום זה הכתרה, צריך כל יום להכתיר אותו, כל יום לשים לו כתרים חדשים, וכל יום להגיד לו יש לך עם נפלא ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ואין כמו העם שלך ואין כמו היהודים שלך. וכממבזים את הבנים מבזים את האבא, מבזים את העם מבזים את המלך, אתה מלך על ערבים, מלך על כושים. מלך באיזה מדינה של מפגרים, איזה מלך זה? אתה מלך על עם חכם נבון זה הכבוד של המלך.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדל התנבחות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"על אסובאך בטיח"

בירושלים עיה"ק היה יהודי צדיק בשם ר' טורדוס תפילינסקי זצ"ל - היה משמח חתן וכלה בחתונות במילתא דבדיחותא, אחד מהניגונים שהיה שר הוא שיר בערבית "על אסובאך בטיח..." פי' "על הבוקר אבטיח", זאת אומרת תיכף כשקמים מהשינה אוכלים אבטיח זה מה שמיחלים לעצמם - ביתר ביאור - כשיהודי קם מהשינה הרי דבר ראשון - "מודה אני לפניך מלך חי וקיים וכו'" - אבל הגויים פותחים העיניים ותיכף "אבטיח". - אבל יש כאן נקודה טובה ולימוד זכות - כי לאכול אבטיח בבוקר זה כבר מצב מעולה, כי יש הרבה ערבים שיש להם דברים יותר חמורים מלאכול "אבטיח" - לגנוב לרצוח וכיו"ב וא"כ נקוה שישארו עם האבטיח.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת בהעלותך ~ י"ז סיון תשפ"ה ~ גליון תקי"ד - שנה י"א

שפ"ר {פרש"י} אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

ששה שעל ששת הקנים שלשה המזרחיים פונים
למול האמצעי הפתילות שבהן, וכן שלשה המערביים
ראשי הפתילות למול האמצעי.

ז. ולמה? (פ' מה נשתנה אור של מנורה זו שיאירו כל הנרות אל
מקום אחד אדרבא דרך שאר מנורות להדליק נר אחד מן השני כדי
שיתפשט כל האור לכל הבית - גור אריה).

כדי שלא יאמרו לאורה הוא צריך.

ח. "ויעש כן אהרן", מה משמיענו בזה?

להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, (שאע"פ שאהרן לא
היה צריך לעלות במעלה כי היה גבוה בקומתו כדאיתא
בילקוט שמעוני פרשת וארא, עם כל זה לא שינה, כי אמר
הואיל וציוה הקב"ה כן טעם וסוד יש בדבר - עפ"י משכיל
לדוד).

ט. "וזה מעשה המנורה", מה לומדים ממה שכתוב
"וזה"?

שהראהו הקב"ה באצבע לפי שנתקשה בה, לכך
נאמר "וזה".

י. "מקשה זהב", מה פירוש "מקשה"?

בטידי"ץ בלע"ז (-עשוי בהכאה מיעד להקשה - אוצר
לעזי רש"י), לשון דא לדא נקשן (-שהיו ברכיו של
בלשאצר מלך בבל מכות זו בזו מתוך פחד, וכן כאן
"מקשה" פירושו בהכאת פטיש וקורנס - עפ"י ספר זכרון).

יא. איך זה היה?

עֲשֵׂת (-פ' חתיכה אחת - רש"י מנחות כב.) של ככר זהב
היתה, ומקיש בקורנס (הוא פטיש גדול - ערוך), וחותר
בכשיל (הוא קרדום - גרון - רש"י תהלים ע"ד ו'), לפשט
אבריה כתיקונן, ולא נעשית איברים איברים ע"י
חיבור.

יב. "עד ירכה עד פרח", מה הכוונה "ירכה"?

היא השידה שעל הרגלים חלול, כדרך מנורות כסף
שלפני השרים.

יג. מה כוונת הכתוב כאן "עד ירכה עד פרח"?

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה
אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה
וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

א. "וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלותך את הנרות וגו', למה נסמכה פרשת
המנורה לפרשת הנשיאים?

לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו
כשלא היה עמהם לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה
חיך שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את
הנרות.

ב. למה כתוב הדלקת המנורה בלשון "בהעלותך"?
'בהעלותך' - על שם שהלהב 'עולה', כתוב בהדלקתן
לשון "עליה".

ג. ומה לומדים מזה שכתוב דוקא לשון "בהעלותך"
ולא "בהדליקך" את הנרות? - (עפ"י ר"א מורח).

שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה,
(שכוונת הכתוב להודיע שהכהן המדליק צריך להמתין
בהדלקתם עד שתתלכד האש בכל חלקי הפתילה ותעלה
השלהבת מאליה - עפ"י ר"א מורח).

ד. מה עוד דרשו חז"ל בלשון "בהעלותך"?

ועוד דרשו רבותינו: מכאן שמעלה היתה לפני
המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב. (וזה לשון הספרי
"בהעלותך את הנרות" - עשה לה מעלות. ובמסכת תמיד
(פ"ג מ"ט) תנן אבן היתה לפני המנורה ובה שלש מעלות
שעליה הכהן עומד ומטיב את הנרות, ועי' שי למורא למה
כתוב כאן "מעלה היתה" הרי היה שלש מעלות).

ה. "אל מול פני המנורה", מה הכוונה?

אל מול נר האמצעי שאינו בקנים אלא בגוף של
מנורה.

ו. "יאירו שבעת הנרות", איך האירו שבעת הנרות אל
מול פני המנורה?

כאן דברי ר' משה הדרשן). ובזו יש סמך לדבריו בתורת כהנים (מזה שכתוב כאן "ופר שני" ללמד שאין חטאת נאכלת ע"י הכהנים).

בג. מה מסיים רש"י על דברי ר' משה הדרשן?

ואומר אני שהוראת שעה היתה (שהחטאת נשרפת, ולא מפני שהיא באה על עון ע"ז - עפ"י גור אריה), ששעיר היה לחם להביט לחטאת ע"ז עם פר העולה, (פי' שאם היתה סיבת שריפתו לפי שהוא קרבן חטאת על עון ע"ז שעיר היה להם להביא עם הפר כקרבן ציבור בע"ז המפורש בפרשת שלח במדבר ט"ו כ"ד "ושעיר עזים אחד לחטאת" - עפ"י ספר זכרון).

כד. "והקהלת את כל עדת בני ישראל", למה צוה הקב"ה כך?

לפי שהלויים נתונים כפרה תחתיהם (כיון שניתנו הלויים תחת הבכורות הרי הם כמו שניתנו תחת כלל ישראל, ועי' שי למורא בשם גור אריה הראיה לזה), יבואו ויעמדו על קרבנם ויסמכו את ידיהם עליהם.

כה. "והניף אהרן את הלויים", למה היו צריכים תנופה? כדרך שאשם מצורע טעון תנופה חי.

כו. כתוב בפרשה זו שלש תנופות, מה לומדים מזה?

שלש תנופות נאמרו בפרשה זו: הראשונה לבני קהת, לכך נאמר בם "והיו לעבוד את עבודת ה'" לפי שעבודת קדש הקדשים עליהם הארון והשולחן וגו'. השנייה לבני גרשון, לכך נאמר בם "תנופה לה", שאף עליהם היתה עבודת הקודש יריעות וקרסים (בחומשים שלנו כתוב 'קרשים', אבל צריך להגיה 'קרסים', כי קרשים היו ביד משא בני מררי) הנראות בבית קדש הקדשים. והשלישית, לבני מררי.

כז. "כי נתנים נתנים חמה לי" וגו', מה מלמד כפל הלשון? נתונים למשא, נתונים לשיר.

כח. "תחת פטרת כל רחם", מה פירוש "פטרת"? פתיחת.

כט. "כי לי כל בכור בבני ישראל" וגו', מה משמענו בזה? שלי היו הבכורות בקו הדין שהגנתי עליהם בין בכורי מצרים ולקחתי אותם לי, עד שטעו בעגל - "ואקח את הלויים".

ל. "ואתנה את הלויים" וגו', חמשה פעמים נאמר "בני ישראל" במקרא זה, מה זה מלמדנו?

להודיע חיבתן, שנכפלו אזכרותיהן במקרא כמנין חמשה חומשי תורה, וכן ראיתי בבראשית רבה, (עי' שי למורא למה דוקא בפסוק זה הזכיר מעלתם של ישראל).

לא. "ולא יהיה בבני ישראל נגף", מה כוונת הכתוב?

שלא יצטרכו לגשת אל הקדש, (וכאילו אמר הכתוב למה ניתנו הלויים לאהרן ולבניו לעבודת הקודש - כדי שלא יצטרכו בני ישראל להכנס בעבודה זו ויגעו אל הקודש - עפ"י ר"א מזרחי), שאם יגעו יהיה נגף.

כלומר גופה של מנורה כולה וכל התלוי בה, "עד ירכה" - שהוא איבר גדול, "עד פרחה" - שהוא מעשה דק שבה, הכל מקשה.

יד. מה שייך לשון "עד" לזה?

ודרך "עד" לשמש בלשון זה, כמו "מגדיש ועד קמה ועד כרם זית", (הוא לשון הכתוב שופטים ט"ו ה' "ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית", ופירושו ששרף הכל גדיש וקמה וכרם זית - עפ"י ספר זכרון).

טו. "כמראה אשר הראה ה' את משה", מה הכוונה?

כתבנית אשר הראהו בהר, כמו שנאמר "וראה ועשה בתבניתם", (ונקראת התבנית בשם "מראה" - מפני שעל ידי הראיה נודעה לו התבנית - עפ"י ר"א מזרחי).

טז. "כן עשה את המנורה", מי עשה?

א) מי שעשאה (-פירוש מי שדרכו לעשותה, והוא בצלאל - עפ"י ר"א מזרחי). ב) ומדרש אגדה על ידי הקב"ה נעשית מאליה.

יז. "וידבר ה' אל משה לאמר: "קח את הלויים", מה הכוונה "קח"? (שארן שייך לומר על האדם לקיחה, מפני שהאדם ברשות עצמו - עפ"י גור אריה).

קחם בדברים, (כיון שעיקר האדם הוא דעתו, ובדברים טובים לוקח את האדם ברשותו - עפ"י גור אריה), אשריכם שתזכו להיות שמים למקום.

יח. "הזה עליהם מי חטאת", מה הכוונה?

מי חטאת של אפר פרה.

יט. ולמה היו צריכין לכך?

מפני טמאי מתים שבהם, (שנטמאו ע"י שהרגו איש את אחיו במעשה העגל - באר מים חיים).

כ. "והעבירו תער על כל בשרם", למה צוה הקב"ה זאת?

מצאתי בדברי רבי משה הדרשן: לפי שניתנו כפרה על הבכורות שעבדו עבודה זרה, והיא קרויה זבחי מתים, (שהאלילים נקראים מתים שהם דבר שאין בו חיות כמתים, ותקורבתם ע"ז נקראת "זבחי מתים" כמ"ש ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים - ראה מצודת דוד תהלים ק"ו כ"ח) והמצורע קרוי מת, לכן הזקיקם תגלחת כמצורעים.

כא. "ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת כלולה בשמן", איזה קרבן היה הפר?

והוא היה עולה כמו שכתוב (להלן פסוק י"ב) "ועשה את האחד... עולה", והוא קרבן ציבור בעבודה זרה (ככתוב בפרשת שלח ט"ו כ"ד "והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר" וגו').

כב. "ופר שני בן בקר תקח לחטאת", מה תלמוד לומר "שני" (כלומר הלא חטאת קודמת לעולה [ראה ויקרא ה' ח']?).

לומר לך מה עולה לא נאכלת אף חטאת (זו) לא נאכלת, (מכאן ראיה שעל עון ע"ז הוא בא, לפי שדין שעיר חטאת שעל חטא ע"ז הוא בשריפה - עפ"י ספר זכרון), (עד

"ויהי אנשים אשר היו ממאים לנפש אדם"

למה הם זכו שיעל ידם התגלה חלקה של פסח שני

מחדש האגרא דכלה איד הם מישאל ואלצפן וכו' שדוקא דרפם ה' גילה למשה את החלקה הזאת [של פסח שני].

הם רואים שלוקחים מהם את הזכות להקריב קרבן פסח, נדב ואביהוא נפטר בא' ניסן וזה צוה עליהם שהם חייבים לשאת את אחיהם. בא' ניסן נשרפו נדב ואביהוא. למה דוקא להם קוראים, יש כל כך הרבה אנשים בישראל, מה פתאום דוקא אותם (בפרשת שמניו) ויקרא למישאל ואלצפן בני עזריאל דוד אהרן ואמר אליהם קרבו שאו את אחיהם מאת פני הקודש אל מחוץ למחנה.

הם רואים מה קרה שהם לא יכולים להקריב את הפסח, הם הבינו שמשה קבל צווי שדוקא הם יטמאו את עצמם לנדב ואביהוא, כדי שלא יקריבו קרבן פסח.

הם הבינו שה' דחה אותם מקרבן הפסח, שכל זה היה פה מעשה לכתחילה במכוון שדוקא הם ישאו את נדב ואביהוא כי ה' לא רוצה את הקרבן שלהם, ה' לא רוצה לזכות אותם בקרבן פסח.

מסביר האגרא דכלה הם הגיעו לכזה דכדוכה של נפש, שה' פה דחה אותם, וה' במיוחד צוה למשה דוקא למישאל ואלצפן שדוקא הם יקחו את אחיהם, הגיעו לכזה דכדוכה של נפש, הגיעו לכזה שפלות לכזה ענוה ביטול למה ה' דחה אותנו, למה ה' צוה עלינו לגעת בנדב ואביהוא, בנראה שה' רצה שנהיה ממאים.

אנחנו היחידים שלא מקריבים קרבן פסח, כי אנחנו באמת לא ראוים. ברנע שהם הגיעו לכזה דרגה של שפלות שהם לא ראוים באמת, הם לא ראוים להקריב את קרבן הפסח, זה היתה סיבת הגילוי אומר האגרא דכלה. הם הגיעו לכזה שפלות עוד יותר ממשה רבנו, באותו הרגע הם הגיעו לכזה בחינה של שפלות עוד יותר ממשה רבנו אז הם זכו שדרפם התגלה חלקה הזאת.

~*~

"והאיש משה ענו מאד"

איך משה הגיע לענוה זו

איך משה הגיע לשער החמשים, להיות און, אנכי תולעת ולא איש, משה ודוד אותה בחינה, איך משה זכה לפני חמה, כי הוא אסף ניצוצות של כל יהודי ויהודי, הוא ראה את הניצוץ של כל יהודי ויהודי, כל רשורש כל כסופין שיש ליהודי בלב הוא ראה את זה, ומזה הוא נהיה בפני חמה.

איך אדם נהיה און, הוא יכול לומר מזליון פעמים "אני און" אבל הוא נהיה מזה מזליון פעם "יש". להיות און פרושו לראות ניצוץ של כל יהודי ויהודי, להתרגש מכל יהודי ויהודי. כמו שאדם מתרגש ממי שחזר בתשובה, כל שניה אדם נלחם עם הניצר הרע והבלבולים שלו, כל שניה אדם נאבק על חזרה בתשובה. לפעמים זה יותר מלשבור קירות.

כל ניצוץ שיש בכל יהודי משה ראה ומזה הוא נהיה און. כי ליהפך ל'און' זה רק אם אדם רואה את הניצוץ שבכל יהודי ויהודי כל שניה ושניה. כך אדם מתפשט מכל הגשמיים שלו. כי הגשמיים היא שהוא לא יכול לראות נקודה טובה בשני. הוא חומר כזה שהוא נלחץ מכל אחד.

זה נקרא יחידה בתכלית המעלה, מה זה יחידה דיהודה, שאדם רואה את הניצוץ של כל אחד ואחד. וכך הוא נהפך לאון דאצילות. איך עולים מעשייה לאצילות, על ידי שאדם רואה כל ניצוץ וכל רשורש של כל יהודי ויהודי.

ולכן נהרב הבית פעמים, כי לא היה את ההנהגה הזו. וזה מה שדוד רצה להכניס בעם ישראל. וזה מה שזכה שלמה ולכן הוא זכה לבנות את הבית. ואחרי זה קם ירבעם, היה לו תורה בלי שום דופי אבל הפך את הקערה על פיה.

וזה הנסיון של אדם, לראות כל הזמן ניצוץ של כל יהודי.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבנו של עולם, זכני להיות מן משפירי בקר המשתתפים עם שירת המלאכים וכל הברואים בלם, שאזי נמשכים כל הישועות וכל החסדים ברוחניות ובגשמיות, ונפתחין כל המחין. אנא רחום וחנן שממך לא יפלא שום דבר ולא יבצר ממך שום מזימה, ואתה יכול לעשות שתמיד אקום כבר חצי שעה לפני נקדת חצות. לכן בעל הרחמים, זכני לכנורו של דוד, והרוח צפופית שהיא הרוח הצפונה מכל, שעליה נאמר "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", שעל ידי רוח זו מתגלים כל סודות התורה שבעולם בנגלה ובנסתר 'רמו דרש סוד', וכל הששים רבוא פרושים שיש בכל דבר. אנא רחום וחנן, חוס עלי וחנני שלא אפסיד את הרגע הקדוש והנורא של חצות מעתה ועד עולם, ולא אכלה ימי לריק ושנותי לבהלה. אנא רחום וחנן, חוס עלי, שאזכה לחוש את ההתגלות האלהית המתגלית בחצות לילה, שאז יוצא קודשא בריך הוא עם כל פמליא של מעלה ומטיל עם כל הצדיקים שבגן עדן ועם כל הצדיקים שערים באותה שעה בהאי עלמא. רבנו של עולם, עזר נא לי להפיל בספירת המלכות המשווררת מחצות עד הבקר, ואזכה להפיל בספירת המלכות המשווררת מחצות ועד הבקר, עד שאזכה לעלות יחד אתה עם תפילת השחר והנחת תפלין ליד שמאל של ועיר אנפין, ומשם לראש ועיר אנפין, וככה אזכה לעלות עד אין סוף ועד אין חקר, עד שאזכה לעלות לראש עתיק, ולראש אדם קדמון, כמו שכתוב אצל דוד המלך עליו השלום "ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים". אנא רחום וחנן, כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, אתה יודע שאי אפשר לעלות שום עליה ברוחניות רק על ידי שערים כבר לפני נקדת חצות, ואז מתחילים לעלות בסדר יחד עם המלכות, עד שזוכין לעלות לתכלית המדרגות, ועל ידי זה זוכין להשיג 'נפש רוח נשמה הנה יחידה', עד שאזכה על ידי קימת חצות לתכלית יחידה דייחידה כמו רבנו הקדוש, וגם על זה אמר רבנו הקדוש שעדין זה מעט. אנא רחום וחנן, פתח את מחי ושכלי בזכות קימת חצות ואתחיל מעתה ללמוד בהתמדה יומם ולילה ואדיר שנה מעיני ותנומה מעפעפי ואהיה כל כך שקוע בלמוד התורה עד שלא אצטרך לישן כלל ואזכה לחזות תמיד בנעם ה' ולבקר בהיכלו ואזכה לעשות תשובה שלמה על כל פגמי הברית שלי ועל כל המחשבות הרעות והאסורות העוברות עלי בכל רגע ושניה שלא אחשב אותם יותר לעולם. אנא רחום וחנן, אל נא תעשה תורתך פלסתר חס ושלום, כי אתה הודעתנו על ידי תורתך הקדושה וצדיקיך האמתיים שכל מי שיתמיד בתורה יומם ולילה בשמחה ושקידה עצומה יזכה להיות נוטר הברית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו. אנא רחום וחנן, זכני ללמוד תורה בשקידה עצומה ובשמחה עצומה, וקום את הבטחתך לנו להיות שומרי הברית באמת, כמו שאומר רבנו הקדוש ^{תורה קס"ח} על פסוק "והיה עקב תשמעון את המצוות האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה' א-לקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך", והבטיח רבנו הקדוש שעל ידי עשיית המצוות בשמחה ולמוד תורה בשמחה אזכה אני וכל עמך בית ישראל בשמירת הברית באמת ובתמים, בקדושה ובטהרה במחשבות צחות וטהורות. ומעתה אזכה להתמיד בלמוד התורה, ולעולם לא יעבור עלי שום לילה ללא קימת חצות, ולא שום יום ללא שעה התבודדות בין עשבים ואילנות, שאזכה שיעלו את תפלותי, ועל ידם תקובלנה תמיד תפלותי, עד שאזכה לפסוקים "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע", "נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני" ^{וישעה ס"ח}.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הוא כבר נושע - סיפור רוח"ק עצום

ב' אלפים-תתצ"ח) סיפר יהודי מיקירי ירושלים עיה"ק שהיה ראש כולל באחד הכוללים של "שובו בנים" והיה שם אברך שהיה זקוק לישועה גדולה, ופעם הגיע מורינו הרב שליט"א למסור שיעור בכולל - ונגש למורינו הרב שליט"א ואמר לו שהאברך החשוב הזה זקוק לישועה גדולה - והרב שליט"א אמר לו הרי הוא כבר נושע והלך לשאול את האברך והנ"ל אמר לו שהוא לא יודע מהישועה הזו, אבל אחרי זמן קצר נתברר לו שזה כמו שהרב שליט"א אמר שהוא כבר נושע.

מחכה שלש שעות עד שהרב שליט"א מסיים מנחה

ב' אלפים-תתצ"ט) וכן סיפר כשבנו נכנס לעול תורה ומצוות - ולילה לפני הבר מצוה הלך עם בנו לביתו של מורינו הרב שליט"א לקבל ברכת הצדיק - והגבאי הכניסו לחדר הספרים ואמר לו שיחכה עד שהרב שליט"א יסיים תפילת מנחה - והם חיכו שם ועובר שעה ועוד שעה וכך חיכו שלש שעות - והם ראו דרך הדלת שהיה פתוח קצת איך שהצדיק עומד מכוסה כל פניו עם הטלית ומתפלל בדביקות עצום עד אחרי שעבר שלש שעות הרב שליט"א פוסע ג' פסיעות ומסיים מנחה - ונכנס לחדר הספרים ותיכף כששמע שהבחור הוא לילה לפני הבר מצוה הרב שליט"א מוציא זזה"ק מארון הספרים ולומד עם הנער הסיפור מהתנא האלקי רבי אלעזר ברשב"י זי"ע ועכ"ל שירד אש ביום הבר מצוה שלו - כידוע שהצדיק דרכו ללמוד זאת עם חתני בר מצוה והוא מורה לכולם שינהגו כך להכניס את אש הקדושה של התנא האלקי בלב הנער שיבער לבו להשי"ת כל ימי חייו.

הצדיק פותח גמרא בדיוק היכן שהילד לומד

ב' אלפים-תת"ק) השבוע נכנס יהודי יקר מאנשי הצדיק מבני ברק עם בנו הילד לקבלת קהל אצל מורינו הרב שליט"א - והאבא ביקש מהרב שליט"א שיברך את הילד שיהיה לו חשק להתמדת התורה, והרב שליט"א מבקש שיביאו לו מסכת סוכה ופותח בפרק שני ולומד עם הילד - ומה נדהמו מהרוה"ק הגלוי של הצדיק כי בדיוק עכשיו לומד הילד בחדר בפרק שני במסכת סוכה.

הצדיק משדך שידוך באופן המוזר והרחוק ביותר

ב' אלפים-תתק"א) סיפור פלאי פלאות סיפר אחד מחשובי אנשי הצדיק הרב י. ח. נ"י שאחות שלו חיכתה על שידוך וביקשו ברכה מהרב שליט"א, והצדיק אמר שהשידוך שלה הוא אחד שמבוגר ממנה בעשרים וארבע שנים והוא נכה על כסא גלגלים - וכבר אפשר לתאר התגובה שלה על תשובת הרב שליט"א (כי עדיין היא היתה רחוקה מיהדות ולא היה לה שום מושג באמונת צדיקים) - אבל פלאי פלאות אחרי זמן קצר כשנסעה למירון לציון התנא האלקי רשב"י זי"ע ועכ"ל התוודעה שם מהנ"ל ולמעלה מכל שכל רעיון השי"ת נתן בלבה שמסכימה לשידוך זה - ואכן התחתנו ובי"ה יש להם כבר זש"ק משידוך זה - צדיק הרואה הכל באספקלריא המאירה.

"ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל"

מעמד נורא הוד אלפים יחד עם צדיק דורינו במוצאי שבת קודש העל"ט בכותל המערבי

ב' אלפים-תתק"ב) "מה יפו פעמיך בנעלים" קידוש ה' נורא שהדהד בכל העולם ואפשר לומר שלא היה מעולמים התגלות עצום כזה אצל כותל המערבי - תיכף בהתפשט השמועה שמורינו הרב שליט"א יופיע בכותל המערבי כדי לקיים המנהג זכר לעליה לרגל בתום שבעת ימים אחרי חג מתן תורתנו, נכנס שמחה עצומה בלב המוני עם קדוש שמקושרים בלב ונפש לצדיק הדור ובמוצאי שבת קודש החלו נוהרים לכיוון הכותל המערבי מכל רחבי הארץ אנשים נשים וטף ורחבת הכותל מתמלא עוד ועוד אלפי אנשים מכל העדות ומכל החוגים, מה נהדר המראה האחדות והאהבה ואחוה ושלוש ורעות שצדיק הדור מאחד באופן נפלא שזה רואים רק במירון בציון התנא האלקי הרשב"י בל"ג בעומר - וכן באומן על ציון רבנו הקדוש והנורא בימי ר"ה - ואצל צדיק דורינו שליט"א שכן הצדיק הדור הוא מאחד כל שבטי ישראל מכל העדות והחוגים ממש - וכן הופיעו ברוב פאר והדר מאות ילדי תשב"ר ילדי הצדיק שצפצפו בקולותיהם הנערבים באמירת 'תיקון הכללי' (אשרי העוסקים בעבודת קודש זו בכל השנה ובפרט במעמד קדוש זה).

הצדיק מופיע בליווי קהל עצום

ב' אלפים-תתק"ג) והנה נכנס רכבו של הצדיק ברחבת הכותל כמו מלך בגדוד והמונים המונים מלוים אותו ובקושי רב הצליחו לפנות מקום לצדיק (יבואו על הברכה הסדרנים שעמלו ברוב טירחה שיהיה המעמד ברוב פאר והדר) והצדיק נגש **לכותל המערבי שריד בית מקדשינו** ומתרפק על האבנים הקדושות ונחלי דמעות ניגרו מעיניו מרוב געגועים לבנין בית מקדשינו ומתחיל באמירת **תיקון הכללי** ביחד עם הקהל הקדוש, ואי אפשר לתאר ההתלהבות וההתרגשות שהיה שם, והצדיק מסיים ומתחיל שוב בהתחדשות עצום **"מכתם לדוד"** וגו' וכן חמש פעמים, והיו שם הרבה יהודים שזה פעם ראשונה שזכו לראות הצדיק ומרוב התרגשות השתתפו באמירת התיקוני הכללי, וזה שמחה עצומה שרואים בחוש ההבטחה שרבינו הק' **הבטיח נצחתי ואנצח** - שאחרי כ"כ הרבה רדיפות ובזיונות ופתאום אור חדש זורח מתוך החושך, ואין ספק שבקרוב בקרוב נזכה לשלימות הישועה בהתגלות כבוד מלכותו יתברך עלינו לעין בן חי - וזה דוקא ע"י התגלות פאר וזן ויופי הצדיקים כמו שמבואר בליקוטי מוהר"ן תורה ס"ו.

מורינו הרב שליט"א
במעמד אלפי ישראל
במוצאי שב"ק ההעל"ט
בכותל המערבי

מורינו הרב שליט"א
בכנס הכנה
לקבלת התורה
להתאחדות
האברכים

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

ליום ט' סיון - יום הכרזת החרם על בתי הספר

העתק מספר חיי מוהר"ן סימן תי"ז דיבורים נוראים על גזירת הלימודים הזרים

פעם אחת נשמע שהקיר"ה שלנו רוצה לגזור חם ושלוש כמה גזירות על ישראל (שקורין פונקטין), ונשמע אז שגזירה אחת מהם הוא שיהיו חם ושלוש ישראל מוכרחין ללמוד בניהם חכמות ולשונות. ואמר רבנו זכרוננו לברכה שעל גזירה זאת צרכיין לגזור תענית ולצעוק ולזעוק לה' יתברך יותר מעל כל הגזירות, כי גזירה זאת היא צרה גדולה מכל הצרות ורעות שבעולם, כי על ידי זה חם ושלוש מעבירין על דת לגמרי, כמו שרואין בחוש בעוונותינו הרבים, שכל מי שנכנס בדרך הזה יוצא מן הדת לגמרי, ה' יתברך יחוס על עמו ישראל ויציל פליטה הנשארת מהם ומהמונם.

מגן החינוך הטהור השרף מהרי"ל דיסקין זצוק"ל

פעם אחת אמר רבנו זכרוננו לברכה, אוי ואבוי שאין אנו חושבין כלל בשביל בנינו ודורותינו איך להציל ממים הזדונים הרעים האלה הרוצים לשטוף את העולם חם ושלוש, שהם דרכי הלימודים הרעים של חכמות ולשונות ופילוסופיה המתפשטים עכשיו בעוונותינו הרבים בעולם בכלליות וגם בין היראים בפרטיות וכו'.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת בודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לע"נ ר' שלום בן ר' יוסף יצחק זצ"ל / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'